

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

23. dubna 2004*

Ve věci C-362/06 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora, podaný dne 4. září 2006,

Markku Sahlstedt a další, zastoupení K. Marttinem, asianajaja,

účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé),

příčemž dalšími účastníky řízení jsou:

Komise Evropských společenství, zastoupená M. Huttunenem a M. van Beekem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovaná v prvním stupni,

* Jednací jazyk: finština.

podporovaná

Španělským královstvím, zastoupeným F. Díez Morenem, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejším účastníkem v řízení o kasačním opravném prostředku,

Finskou republikou,

vedlejší účastníci v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení K. Schieman, zastupující předseda druhého senátu, J. Makarczyk, P. Küris, L. Bay Larsen (zpravodaj) a C. Toader, soudci,

generální advokát: Y. Bot,
vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc-Sławiczek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 28. února 2008,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 23. října 2008,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým opravným prostředkem se M. Sahlstedt a další domáhají zrušení usnesení Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 22. června 2006 Sahlstedt a další v. Komise (T-150/05, Sb. rozh. s. II-1851, dále jen „napadené usnesení“), kterým Soud odmítl jejich žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí Komise 2005/101/ES ze dne 13. ledna 2005, kterým se přijímá seznam lokalit významných pro Společenství v boreální biogeografické oblasti podle směrnice Rady 92/43/EHS (Úř. věst. L 40, s. 1, dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

- 2 Podle šestého bodu odůvodnění směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102, dále jen „směrnice o stanovištích“) je nutno podle stanoveného časového rozvrhu vyhlásit zvláštní oblasti ochrany s cílem vytvořit spojitou evropskou ekologickou síť, aby byla zajištěna ochrana nebo zachování přírodních stanovišť a druhů v zájmu Společenství v odpovídajícím stavu z hlediska jejich ochrany.

3 Článek 4 směrnice „o stanovištích“ stanoví následující:

„1. Na základě kritérií stanovených v příloze III (etapa 1) a na základě příslušných vědeckých informací navrhne každý členský stát seznam lokalit, v němž bude uvedeno, jaké typy přírodních stanovišť z přílohy I a jaké druhy z přílohy II, původní pro toto území, se na jednotlivých lokalitách vyskytují. U druhů živočichů, které obývají rozsáhlé oblasti, musí tyto lokality odpovídat místům v přirozeném areálu rozšíření těchto druhů s takovými fyzikálními nebo biologickými faktory, jež jsou nezbytné pro jejich život a rozmnožování. [...]

Seznam spolu s informacemi o každé lokalitě musí být do tří let po zveřejnění této směrnice předložen Komisi. Informace budou zahrnovat mapu lokality, její název, zeměpisnou polohu, rozlohu a údaje vyplývající z uplatnění kritérií vyjmenovaných v příloze III (etapa 1) v úpravě stanovené Komisí a v souladu s postupem podle článku 21.

2. Na základě kritérií stanovených v příloze III (etapa 2) a v rámci jak každé z pěti biogeografických oblastí uvedených v čl. 1 písm. c) bod iii), tak celého území uvedeného v čl. 2 odst. 1, vypracuje Komise po dohodě s každým členským státem návrh seznamu lokalit významných pro Společenství, které vybere ze seznamů členských států, na nichž se vyskytuje jeden nebo více prioritních typů přírodních stanovišť nebo prioritních druhů.

[...]

Seznam lokalit vybraných jako lokality významné pro Společenství, na nichž se vyskytuje jeden nebo více typů prioritních přírodních stanovišť nebo prioritních druhů, přijme Komise postupem podle článku 21.

3. Seznam uvedený v odstavci 2 bude vypracován do 6 let od oznámení této směrnice.

4. Jakmile je lokalita významná pro Společenství přijata postupem podle odstavce 2, vyhlásí příslušný členský stát co nejdříve a nejpozději do šesti let tuto lokalitu jako zvláštní oblast ochrany a podle významu lokality stanoví priority pro uchování nebo obnovu příznivého stavu z hlediska ochrany u typu přírodního stanoviště uvedeného v příloze I nebo druhu uvedeného v příloze II a pro ekologickou soudržnost sítě Natura 2000 a také podle toho, jak jsou tyto lokality ohroženy postupným znehodnocováním nebo zničením.

5. Jakmile je některá lokalita zařazena do seznamu uvedeného v třetím pododstavci odstavce 2, vztahuje se na ni ustanovení čl. 6 odst. 2, 3 a 4.“

4 Článek 6 této směrnice zní následovně:

„[...]

2. Členské státy přijmou vhodná opatření, aby v oblastech zvláštní ochrany vyloučily poškozování přírodních stanovišť a stanovišť druhů ani k [, jakož i] vyrušování druhů, pro něž jsou tato území určena, pokud by takové vyrušování mohlo být významné ve vztahu k cílům této směrnice.

3. Jakýkoli plán nebo projekt, který s určitou lokalitou přímo nesouvisí nebo není pro péči o ni nezbytný, avšak bude mít pravděpodobně na tuto lokalitu významný vliv, a to buď samostatně, nebo v kombinaci s jinými plány nebo projekty, podléhá odpovídajícímu posouzení jeho důsledků pro lokalitu z hlediska cílů její ochrany. S přihlédnutím k výsledkům uvedeného hodnocení důsledků pro lokalitu a s výhradou odstavce 4 schválí příslušné orgány příslušného státu tento plán nebo projekt teprve poté, co se ujistí, že nebude mít nepříznivý účinek na celistvost příslušné lokality, a co si v případě potřeby opatří stanovisko široké veřejnosti.

4. Pokud navzdory negativnímu výsledku posouzení důsledků pro lokalitu musí být určitý plán nebo projekt z naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu, včetně důvodů sociálního a ekonomického charakteru, přesto uskutečněn a není-li k dispozici žádné alternativní řešení, zajistí členský stát veškerá kompenzační opatření nezbytná pro zajištění ochrany celkové soudržnosti sítě Natura 2000. O přijatých kompenzačních opatřeních uvědomí Komisi.

Jestliže se na dotyčné lokalitě vyskytují prioritní typy přírodních stanovišť a/nebo prioritní druhy, pak mohou být uplatněny pouze důvody související s ochranou lidského zdraví a veřejné bezpečnosti s nesporně příznivými důsledky mimořádného významu pro životní prostředí nebo jiné naléhavé důvody převažujícího veřejného zájmu podle stanoviska Komise.“

Skutečnosti předcházející sporu

- 5 Komise sporným rozhodnutím přijala seznam lokalit významných pro Společenství v boreální biogeografické oblasti.

- 6 Toto rozhodnutí do uvedených lokalit začlenilo některé pozemky patřící soukromým osobám, mezi nimiž všem navrhovatelům s výjimkou Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry (dále jen „MTK ry“). MTK ry je sdružením, které seskupuje zhruba 163 000 zemědělců a lesníků.

Řízení před Soudem a napadené usnesení

- 7 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 18. dubna 2005 podali M. Sahlstedt a další žalobu ve věci, ve které bylo vydáno napadené usnesení.
- 8 Podáním došlým kanceláři Soudu dne 5. července 2005 vznesla Komise námitku nepřipustnosti podle čl. 114 odst. 1 jednacího řádu Soudu.
- 9 Napadeným usnesením Soud uvedenou žalobu zamítl jako nepřipustnou z důvodu, že M. Sahlstedt a další, kterým sporné rozhodnutí nebylo určeno, nebyli tímto rozhodnutím bezprostředně dotčeni.
- 10 Soud v bodě 54 napadeného usnesení uvedl, že sporné rozhodnutí, které vymezuje jako lokality významné pro Společenství některé oblasti finského území, nemá samo o sobě účinky na právní postavení žalobců, kteří jsou vlastníky pozemků v těchto oblastech. Podle Soudu se toto rozhodnutí, které neobsahuje žádné ustanovení ohledně režimu ochrany lokalit významných pro Společenství, jako jsou například ochranná opatření nebo povolovací řízení, jež mají být dodržena, nedotýká ani práv a povinností vlastníků pozemků, ani výkonu těchto práv. Soud na rozdíl od toho, co tvrdili M. Sahlstedt a další, rozhodl, že zahrnutí uvedených území do seznamu lokalit významných pro Společenství nezavazuje žádným způsobem hospodářské subjekty nebo soukromé osoby.

- 11 Z bodu 59 napadeného usnesení podle Soudu vyplývá, že žádná z povinností uvedených v čl. 6 odst. 1 až 4 směrnice „o stanovištích“ není přímo použitelná na M. Sahlstedta a další. Všechny tyto povinnosti totiž vyžadují akt ze strany dotčeného členského státu, aby upřesnil, jakým způsobem zamýšlí provést každou z těchto povinností, ať se již bude jednat o nezbytná ochranná opatření (čl. 6 odst. 1 směrnice „o stanovištích“), vhodná opatření k vyloučení poškozování lokality (čl. 6 odst. 2 této směrnice) nebo schválení, pokud jde o projekt, který může mít na dotčenou lokalitu významný vliv, příslušnými orgány příslušného státu (čl. 6 odst. 3 a 4 uvedené směrnice).
- 12 Dále v bodě 61 napadeného usnesení Soud rozhodl jednak to, že stejně jako žalující jednotlivci, nemohou být členové sdružení MTK ry považováni za bezprostředně dotčené sporným rozhodnutím, a jednak to, že toto sdružení neprokázalo, že by mělo vlastní zájem na podání žaloby, jako je například postavení vyjednavče, které by bylo dotčeno uvedeným rozhodnutím.
- 13 Soud měl nakonec v bodě 62 napadeného ustanovení za to, že vzhledem k tomu, že žalobci nejsou bezprostředně dotčeni sporným rozhodnutím, není třeba se vyjadřovat k otázce, zda byli tímto rozhodnutím dotčeni osobně.
- 14 Soud nicméně v bodě 63 tohoto usnesení upřesnil, že i když se žalobci nemohli domáhat zrušení sporného rozhodnutí, mohli zpochybnit opatření přijatá na základě článku 6 směrnice „o stanovištích“, která se jich dotýkají, a v tomto rámci jim byla zachována možnost namítat protiprávnost tohoto rozhodnutí před vnitrostátními soudy, rozhodujícími při respektování článku 234 ES.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 15 Svým kasačním opravným prostředkem se M. Sahlstedt a další domáhají, aby bylo zrušeno napadené usnesení, jakož i sporné rozhodnutí a aby byla Komisi uložena náhrada nákladů řízení.
- 16 Komise se domáhá, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl v plném rozsahu a uložil navrhovatelům náhradu nákladů řízení.
- 17 Španělské království rovněž navrhuje, aby byl kasační opravný prostředek zamítnut.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 18 Ve svém kasačním opravném prostředku M. Sahlstedt a další uplatňují tři důvody vycházející z nedostatečného odůvodnění napadeného usnesení, z nesprávného právního posouzení Soudu, podle kterého navrhovatelé nejsou bezprostředně dotčeni sporným rozhodnutím, a z porušení práva na účinnou soudní ochranu.

Závěry Soudního dvora

- 19 Je třeba předeslat, že na základě čtvrtého pododstavce článku 230 ES může každá fyzická nebo právnická osoba podat žalobu proti rozhodnutím, která jsou jí určena, i proti rozhodnutím, která byt' vydána ve formě nařízení nebo rozhodnutí určeného jiné osobě, se jí „bezprostředně a osobně“ dotýkají.

- 20 V projednávané věci je nesporné, že sporné rozhodnutí není navrhovatelům určeno.
- 21 Ačkoli Komise rovněž zpochybnila, že navrhovatelé byli osobně dotčeni tímto rozhodnutím, Soud se vyjádřil pouze k otázce, zda jsou tímto rozhodnutím bezprostředně dotčeni.
- 22 V tomto ohledu je třeba připomenout, že kritérium, zakotvené v čl. 230 čtvrtém pododstavci ES, podle něhož je žaloba fyzické nebo právnické osoby proti rozhodnutí, jež jí není určeno, přípustná pouze za předpokladu, že je tímto rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčena, představuje nepominutelnou podmínku řízení, kterou mohou soudy Společenství kdykoli i bez návrhu přezkoumat (viz v tomto smyslu zejména usnesení ze dne 5. července 2001, Conseil national des professions de l'automobile a další v. Komise, C-341/00 P, Recueil, s. I-5263, bod 32, a rozsudek ze dne 29. listopadu 2007, Stadtwerke Schwäbisch Hall a další v. Komise, C-176/06 P, bod 18).
- 23 Tedy i za předpokladu, že by M. Sahlstedt a další mohli být považováni za bezprostředně dotčené sporným rozhodnutím, bylo by k tomu, aby jejich žaloba proti tomuto rozhodnutí byla přípustná, ještě třeba, aby byli tímto rozhodnutím dotčeni osobně.
- 24 Jak je zmíněno v bodě 46 napadeného usnesení, M. Sahlstedt a další uvedli, že se sporné rozhodnutí osobně dotýká zvláště všech vlastníků pozemků, kteří vlastní pozemky

umístěné v lokalitách uvedených v seznamu schváleném Komisí a na které se bude vztahovat zákaz vyrušování.

- 25 Z bodů 25, 31, 33 a 34 napadeného usnesení vyplývá, že Komise před Soudem zpochybnila, že jsou navrhovatelé osobně dotčeni, když zejména tvrdila, že lokality zařazené do seznamu přijatého sporným rozhodnutím jsou označeny výlučně na základě biologických kritérií a že na základě tohoto rozhodnutí nebo přinejmenším na základě údajů, které Komise využila při jeho vypracování, není možné určit vlastníky těchto lokalit a že se tyto lokality dotýkají rovněž jiných společenských skupin, než je skupina vlastníků pozemků, jako jsou stavební společnosti, nevládní organizace nebo jiní občané.
- 26 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury mohou jiné subjekty než adresáti rozhodnutí pouze tehdy tvrdit, že jsou osobně dotčeni, pokud je toto rozhodnutí zasahuje z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát takového rozhodnutí (viz zejména rozsudky ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise, 25/62, Recueil, s. 197, 223, a ze dne 13. prosince 2005, Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, Sb. rozh. s. I-10737, bod 33).
- 27 Takové rozhodnutí, jako je sporné rozhodnutí, spadá do působnosti článku 4 směrnice „o stanovištích“, který upravuje postup klasifikace přírodních lokalit jako zvláště chráněných území (dále jen „ZCHÚ“), tedy postup, který, jak vyplývá z čl. 3 odst. 2 této směrnice, musí zejména umožnit dosažení spojitě evropské ekologické sítě ZCHÚ pod názvem „Natura 2000“, která je složená z lokalit s přírodními stanovišti a stanovišti druhů uvedenými v příloze I a v příloze II a umožní zachovat příslušné typy přírodních stanovišť a stanoviště druhů v jejich přirozeném areálu rozšíření ve stavu příznivém z hlediska jejich ochrany nebo popřípadě umožní tento stav obnovit (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 7. listopadu 2000, First Corporate Shipping, C-371/98, Recueil, s. I-9235, body 19 a 20).

- 28 Sporné rozhodnutí, které uvádí řadu pozemků označených jakožto lokality významné pro Společenství pro účely umožnit realizaci uvedené sítě „Natura 2000“, tak má s ohledem na všechny zúčastněné osoby obecný dosah, jelikož se použije na všechny subjekty, které bez ohledu na své postavení vykonávají nebo mohou vykonávat na uvedených pozemcích činnosti, jež se mohou ohrozit cíle ochrany sledované směrnicí „o stanovištích“.
- 29 Je nicméně namístě připomenout, že Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že skutečnost, že ustanovení, které má svou povahou a působností normativní charakter, jelikož se obecně použije na zúčastněné hospodářské subjekty, nevylučuje, že by se mohlo některých z nich osobně dotýkat (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 18. května 1994, Codorniu, C-309/89, Recueil, s. I-1853, bod 19, jakož i ze dne 22. června 2006, Belgie a Forum 187 v. Komise, C-182/03 a C-217/03, Sb. rozh. s. I-5479, bod 58).
- 30 V tomto ohledu Soudní dvůr rozhodl, že pokud se napadený akt dotýká skupiny osob, jež byly nebo mohly být známy v okamžiku přijetí tohoto aktu, a na základě kritérií vlastních členům této skupiny, mohou být tyto osoby dotčeným aktem osobně dotčeny, neboť patří k omezenému okruhu hospodářských subjektů (viz rozsudek ze dne 13. března 2008, Komise v. Infront WM, C-125/06 P, Sb. rozh. s. I-1451, bod 71 a citovaná judikatura).
- 31 Nicméně možnost určit více či méně přesně počet, nebo dokonce i totožnost právních subjektů, na něž se opatření použije, nikterak neznamená, že tyto subjekty musí být považovány za osobně dotčené tímto opatřením, je-li nesporné, že se toto použití provádí na základě objektivní právní nebo faktické situace definované dotčeným aktem (viz zejména rozsudek ze dne 22. listopadu 2001, Antillean Rice Mills v. Rada, C-451/98, Recueil, s. I-8949, bod 52, jakož i usnesení ze dne 25. dubna 2002, Galileo a Galileo International v. Rada, C-96/01 P, Recueil, s. I-4025, bod 38, a ze dne 8. dubna 2008, Saint-Gobain Glass Deutschland v. Komise, C-503/07 P, Sb. rozh. s. I-2217, bod 70 a citovaná judikatura).

- 32 V projednávané věci se přitom s výjimkou MTK ry jeví, že se sporné rozhodnutí navrhovatelů dotýká pouze jakožto držitelů práv k pozemkům zařazeným do určitých lokalit v zájmu Společenství, které Komise přijala pro účely zavedení spojitě evropské ekologické sítě ZCHÚ, tedy na základě objektivní skutkové a právní situace vymezené dotčeným aktem, a nikoli podle kritérií vlastním kategorií vlastníků pozemků.
- 33 Ostatně vzhledem k tomu, že sporné rozhodnutí nebylo přijato s ohledem na zvláštní situaci vlastníků pozemků, na něj nemůže být nahlíženo jako na soubor individuálních rozhodnutí určených každému vlastníkovi pozemků.
- 34 Z toho vyplývá, že navrhovatelé, s výjimkou MTK ry, nemohou být považováni za osobně dotčené sporným rozhodnutím ve smyslu článku 230 čtvrtého pododstavce ES.
- 35 Pokud jde o sdružení MTK ry, je třeba připomenout, že ochrana obecných a společných zájmů jedné kategorie právních subjektů nestačí k prokázání přípustnosti žaloby na neplatnost podané sdružením. S výhradou takových zvláštních okolností, jako je úloha, kterou mohlo toto sdružení sehrát v rámci řízení, které vedlo k přijetí dotčeného aktu, nemá takové sdružení aktivní legitimaci k podání žaloby na neplatnost, jestliže tak jeho členové nemohou učinit osobně (viz zejména usnesení ze dne 18. prosince 1997, *Sveriges Betodlares a Henrikson v. Komise*, C-409/96 P, Recueil, s. I-7531, bod 45).
- 36 Jak přitom bylo konstatováno v bodě 34 tohoto rozsudku, nejsou fyzické nebo právnické osoby, které jsou vlastníky pozemků, jež jsou zařazeny do určitých lokalit v zájmu Společenství přijatých sporným rozhodnutím, tímto rozhodnutím osobně dotčeny. Sdružení MTK ry tudíž i za předpokladu, že takové osoby jsou jeho členy, nemůže být považováno jako takové za osobně dotčené uvedeným rozhodnutím.

- 37 Z výše uvedených úvah vyplývá, že M. Sahlstedt a další nejsou sporným rozhodnutím osobně dotčeni.
- 38 Z toho vyplývá, že první dva důvody kasačního opravného prostředku vycházející z nedostatečného odůvodnění napadeného usnesení a z nesprávného právního posouzení Soudu, podle kterého navrhovatelé nejsou bezprostředně dotčeni sporným rozhodnutím, musejí být zamítnuty jako irelevantní.
- 39 Je tudíž třeba přezkoumat třetí důvod kasačního opravného prostředku vycházející z porušení práva na účinnou soudní ochranu.

Argumentace účastníků řízení

- 40 Svým třetím důvodem kasačního opravného prostředku M. Sahlstedt a další tvrdí, že pokud by jim bylo odepřeno právo podat žalobu, neměli by možnost napadnout rozhodnutí, kterým byla oblast, ve které se nacházejí pozemky, jež vlastní, zařazena do sítě Natura 2000 a kterým byla uložena omezení ve formě zákazu poškozování a povinnosti posouzení.
- 41 Španělské království tvrdí, že nemožnost bránit se uplatněná M. Sahlstedtem a dalšími není dána. Zařazení do ZCHÚ totiž může být napadeno před vnitrostátními soudy.

Závěry Soudního dvora

- 42 Na rozdíl od toho, co uplatňují navrhovatelé, nepředstavuje konstatování Soudu, podle kterého musejí být jejich návrhová žádání směřující ke zrušení sporného rozhodnutí zamítnuta jako nepřijatelná, odepření spravedlnosti.
- 43 V tomto ohledu postačuje připomenout, jak meritorně vyplývá z bodu 63 napadeného usnesení, že jednotlivci musí mít nárok na účinnou soudní ochranu práv, která jim přiznává právní řád Společenství. Soudní ochrana fyzických a právnických osob, které nemohou z důvodu podmínek přípustnosti stanovených v čl. 230 čtvrtém pododstavci ES přímo napadnout takové akty Společenství, jako je sporné rozhodnutí, musí být účinně zajištěna procesními prostředky před vnitrostátními soudy. Tyto soudy jsou v souladu se zásadou loajální spolupráce upravenou v článku 10 ES povinny v co největším možném rozsahu vykládat a uplatňovat vnitrostátní procesní pravidla upravující podání žaloby takovým způsobem, který umožňuje uvedeným osobám napadnout soudní cestou legalitu všech rozhodnutí a jiných vnitrostátních opatření týkajících se použití takového aktu Společenství, jako je dotčený akt, vůči nim tím, že se budou dovolávat neplatnosti tohoto aktu, a přivedou tak tyto soudy k tomu, aby v tomto ohledu předložily Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce (rozsudek ze dne 22. března 2007, Regione Siciliana v. Komise, C-15/06 P, Sb. rozh. s. I-2591, bod 39).
- 44 Je tudíž důvodné zamítnout rovněž třetí důvod kasačního opravného prostředku.
- 45 Z výše uvedených úvah vyplývá, že kasační opravný prostředek musí být zamítnut v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 46 Podle čl. 69 odst. 2 prvního pododstavce jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě článku 118 téhož jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 47 Vzhledem k tomu, že Komise náhradu nákladů řízení od M. Sahlstedta a dalších požadovala a M. Sahlstedt a další neměli ve věci úspěch, je důvodné jim uložit náhradu nákladů řízení.
- 48 Podle čl. 69 odst. 4 prvního pododstavce jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku rovněž použije na základě článku 118 téhož řádu, členské státy, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady. Je tedy důvodné rozhodnout, že Španělské království a Finská republika ponесou vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) M. Sahlstedtovi a dalším se ukládá náhrada nákladů řízení**
- 3) Španělské království a Finská republika ponесou vlastní náklady řízení.**

Podpisy.